

نبض اقتصاد

جزئیات نقشه‌راه دولت برای رونق تولید و کاهش تورم

تسهیل در صدور مجوزهای کسب‌وکار، تامین مالی زنجیره تولید، افزایش پایه‌های مالیاتی و کاهش مالیات بر تولیدکنندگان، تامین مالی پروژه‌های پیشران، کنترل ترازنامه بانک‌ها، کنترل مخارج دولت و فروش اموال مازاد از محورهای نقشه‌راه وزارت اقتصاد است.

سیداحسان خاندوزی‌با بیان این‌که‌در جلسه‌ستاد اقتصادی دولت کلیات نقشه‌راه وزارت اقتصاد در حوزه رشدآفرینی و افزایش تولید از یک‌سو و مهار تورم موردبررسی و تأیید قرار گرفت، گفت: با توجه به این‌که دولت‌سیزدهم در یکی از پایین‌ترین وضعیت‌های درآمد سرانه مردم ایران بر سر کار آمد بنا شد از طریق دو دسته اقدامات به افزایش تولید و سهولت محیط کسب‌وکار کمک شود. وی افزود: ابتدا کاهش اصطکاک تولید از طریق ثبت‌محورشدن یک‌سوم مجوزهای کسب‌وکار و همچنین‌تامین‌مالی‌زنجیره‌ای‌برای‌تولیدکنندگان مختلف و افزایش مالیات بر سوداگری همزمان با کاهش نرخ مالیات بر تولیدکنندگان است.

وزیر اقتصاد‌با بیان این‌که‌دسته‌دوم سیاست‌های مدنظر توجه جدی و حمایت از پروژه‌های پیشران هستند و آرزوای و اشتغال‌زایی بیشتری خواهند داشت، گفت: تامین مالی این پروژه‌ها‌اولا مشارکت شرکای خارجی با تکیه بر کشورهای دوست و همسایه و دوما تامین مالی از طریق انتشار سهام پروژه و صندوق پروژه‌هایی که در کشور راه‌اندازی خواهد شد و ثالثا روش هدایت اعتبار و استفاده از هلدینگ‌های زیرمجموعه بانک‌ها وشرکت‌های بزرگ دولتی و بخش عمومی اقتصاد است.

خاندوزی گفت: در حوزه مهار تورم که با محوریت بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه دو دسته سیاست پولی و بودجه‌ای به‌کار گرفته خواهد شد در حوزه سیاست پولی کنترل ترازنامه بانک‌ها به‌صورت ماهانه، کنترل نرخ بازار بین بانکی و تکیه بر عملیات بازار باز و مجموعه دیگری از سیاست‌های مدنظر بانک مرکزی در دستور کار قرار می‌گیرد.

وزیر اقتصاد تصریح کرد: افزایش درآمدهای پایدار(افزایش درآمدها و پایه‌های مالیاتی) کنترل مخارج دولت، فروش اموال مازاد دستگاه‌های دولتی و مولدسازی دارایی‌های دولت در امسال و سال‌آینده از برنامه‌های دولت در حوزه سیاست‌های بودجه‌ای است.

به گفته وی ابزارهای کنترل نئارزی‌های ارزی کشور هم یکی از برنامه‌های طراحی‌شده در این طرح است. سیاست قطعی تمرکز بر افزایش رشد اقتصادی مهار تورم در ماه‌ها و سال‌های آینده است.

مشکلات ارزی سوریه دلیل ممنوعیت واردات خودرو است

رئیس سازمان توسعه تجارت گفت: کشور

سوریه براین موضوع تأکید دارد که ارزی ازکشورش خارج نشود و در قبال واردات کالا به این کشور کالا صادر کند.

علیرضا پیمان‌پاک پیرامون انتشار خبری مبنی بر این‌که سوریه واردات خودرو ایرانی را ممنوع کرده، اظهار کرد: با توجه به این‌که کشور سوریه همچون کشور ما مشکل ارز دارد در تلاشند خروج ارز از کشورشان اتفاق نیفتد لذا ثبت سفارش قطعات از ایران و کشورهای دیگر ندارد.

وی با بیان این‌که ما باید به دنبال راهکاری باشیم تا به جای ارز کالا وارد کنیم، گفت: اگر به جای ارز در قبال صادرات، کالا وارد کنیم مشکل برطرف می‌شود و این موضوع ربطی به خودرو و غیرخودرو هم ندارد.

رئیس‌کل سازمان توسعه تجارت ایران با بیان این‌که کشور سوریه با توجه به مشکلات ارزی، محدودیت‌های ارزی خاص خود را وضع کرده است، افزود: کشور سوریه بر این موضوع تأکید دارد که ارزی ازکشورش خارج نشود و در قبال واردات کالا به این کشور کالا صادر کند. پیمان‌پاک در پاسخ به این پرسش که آیا مشخصا ممنوعیت واردات خودرو از ایران به سوریه اعلام شده است، گفت: این خبر درست نیست و همه کشورهای طرف تجارت با سوریه این چالش را دارند و این مساله مختص واردات خودرو از ایران نیست. وی تأکید کرد: جمهوری اسلامی دنبال راهکاری جهت حل این موضوع است و وزیر صمت نیز به زودی به سوریه سفر و بانخت‌وزیر و ۵ وزیر این کشور جلسه خواهند داشت تا این موضوع حل شود. رئیس‌کل سازمان توسعه تجارت ایران با بیان این‌که سفر وزیر فقط برای حل موضوع خودرو نیست، گفت: وزارت صمت در تلاش است مشکل مسائل ارزی و گمرکی صادرات به سوریه حل شود.

پس از یک هفته قیمت آن را چند برابر می‌کنند تا پروژه‌های عمرانی با زیان مواجه شوند. همچنین باید توجه داشت تنها موردی که می‌توان با تحریم‌ها مقابله کرد تولید است و کشورهای تولیدکننده می‌توانند در اقتصاد حرفی برای گفتن داشته باشند.

باید به این موضوع توجه کند. وی افزود: باید به دنبال مقابله با منشأ فساد باشیم و اگر نرخ ارز ترجیحی افزایش یابد نرخ ارز آزاد نیز رشد بیشتری خواهد داشت. راغفر معتقد است برخی افراد به دنبال این هستند که تولید در کشور اتفاق نیفتد و همین طیف هستند که یکباره سیمان کل کشور را خریداری و

حسین راغفر، عضو هیات علمی دانشگاه الزهرا(س) در یک برنامه تلویزیونی تصریح کرد: برخی افراد قصد دارند شرایط را وارونه جلوه دهند و اکنون به دنبال عادی‌سازی هستند که در شرایط فعلی امکان افزایش نرخ ارز به نفع اقتصاد است در حالی که این کار باعث کوچک‌شدن سفره خانوار خواهد شد و دولت

پس از سال‌ها کاش و قوس، اخبار جدیدی در رابطه با پیگیری پرونده فساد نفتی کرسنت به گوش می‌رسد

وقت یکسره کردن پرونده کرسنت

بیژن زنگنه، وزیر سابق نفت در سال ۹۲ وعده داده بود که طی دو هفته پرونده کرسنت را حل و فصل می‌کند اما الان پس از هشت سال مشاهده می‌شود فقط در یک فقره کشورمان ۶۰۰ میلیون دلار محکوم شده است. کشور در شرایط سخت اقتصادی ناچار است از جیب ملت ایران ۶۰۰ میلیون دلار را به دلیل اهمال، بی‌تدبیری و سوءمدیریت برخی مدیران و فسادی که رخ داده است، به بیگانگان بپردازد. بررسی‌ها نشان می‌دهد روند پرونده کرسنت تا سال ۹۲ به نفع ایران بود اما زمانی که زنگنه، وزیر نفت شد، ایران بیشتر محکوم شد. برخی کارشناسان و تحلیل‌گران می‌گویند مفسدانی که قرارداد کرسنت را به کشورمان تحمیل کردند، باید به

مردم پاسخگو باشند. شکی نیست باید همه امور به خصوص مسائل حوزه اقتصادی شفاف باشد و شفافیت در قراردادهای داخلی و خارجی بسیار ضروری است. اگر عملکرد دولت‌ها شفاف شود از تحمیل قراردادهایی مانند کرسنت می‌توان پیشگیری کرد. آنچه در ادامه آمده است روایتی از معمای پرونده کرسنت است.

عباس یزدان پناه یزدی متولد سیرجان در ۱۴۵کیلومتری رفسنجان است. او می‌خواست در دادگاه لاهه ظاهر شود تا از پشت پرده

قرارداد کرسنت بگوید. او قرار بود نقش جریان‌های فاسد در کرسنت را توضیح دهد. می‌گویند عباس یزدان پناه درباره پرونده‌های پیچیده دیگر هم اطلاعات ذی‌قیمتی داشت. در لحظه حساس، یزدان پناه در سال ۱۳۰۱ در دویی ربوده شد و تا الان از سرنوشت او اطلاعات معتبری در دست نیست. یزدان پناه هم‌کلاسی یک از آقا‌زاده‌ها به نام م. ه. بوده است. او در سال ۷۰ شرکتی به نام جبل را با م. ه. تأسیس کرد. این شرکت با سرمایه‌گذاری یک تاجر عرب تشکیل شد. یزدان پناه هم از طریق م. ه. در این شرکت فعال شد. او پچه باهوشی بود و می‌توانست مهره مورد وثوق م. ه. باشد.

برنامه‌ریزی م. ه. که در آن موقع تنها ۲۲ سال داشت این بود که شرکت جبل در قراردادهای کلان بین‌المللی وارد شود و از طرف ایران نقش آفرینی و پورسانت دریافت کند. عباس یزدان پناه در اعتراضاتی که در دهه ۷۰ او با به جای مانده است می‌گوید: «قرار بود در پروژه‌های نفت دخیل باشیم.»

یزدان پناه می‌گوید: «من به توصیه م. ه. با سعید ذاکری ارتباط گرفتم. قرار شد اطلاعاتی درباره پارس جنوبی به او بدهم.

بعدها که به ذاکری نزدیک شدم فهمیدم سعید ذاکری واسطه‌ای است بین بودری و م. ه. این سفر سر قضیه پارس جنوبی کمسیون گرفتند... ما هرکاری می‌کردیم تا در پروژه‌های مختلف پورسانت بگیریم. مثلا برای خرید یک کارخانه سیگارسازی در گیلان برای یک شرکت خارجی پورسانت گرفتیم. از اوایل سال ۷۲ اطلاعاتی راجع به پروژه سیری یا پروژه ابودر به دیگران می‌دادیم.»

در سال ۷۴ عباس یزدان پناه دستگیری‌شود. او به بهانه مرخصی از زندان بیرون می‌آید و به انگلیس فرار می‌کند. او همکاری‌اش را با م. ه. ادامه می‌دهد. مثلا برای دلالی در قرارداد استات‌اویل ۱۵ میلیون دلار حق دلالی می‌گیرد. در سال ۹۲ و در آستانه برگزاری دادگاه لاهه او به مسؤولان کشور اعلام می‌کند که حاضر است علیه فساد نفتی در داخل ایران شهادت بدهد. قرار می‌شود یزدان پناه در امارات و از طریق ویدئو کنفرانس در دادگاه لاهه شهادت بدهد... اما مافیای یکبار نمی‌شنیدو یزدان پناه را برای همیشه از صحنه کنار می‌برند. پس از ربوده شدن یزدان پناه، دولت انگلیس هم پیگیر قضیه او نمی‌شود و نسبت به کسی که شهروند آن کشور محسوب می‌شود هیچ واکنش موثری نشان نمی‌دهد.

عباس یزدان پناه در قرارداد کرسنت نقش

محمود کامرانی

جام جم

با دولت‌های خریدار صورت گرفته بود.. چرا باید چنین هدیه استثنایی به طرف اماراتی داده شود؟ براساس نظر کارشناسان و اعضای

شورای عالی اقتصاد اگر خودمان این گاز را فرآوری می‌کردیم بیشتر از قرارداد با کرسنت سود نصیب‌مان می‌شد. عدد اعلام شده حدود هفت برابر سودی است که از طریق قرارداد به ایران داده می‌شد. ظاهرا میلیاردها دلار از ارزش میدان نفتی سلمان در این اهمال همه‌جانبه هدر شد.

ایران با طرف اماراتی وارد مذاکره شد. وسط این مذاکرات کاشف به عمل آمد که در این قرارداد فسادهایی رخ داده است. اینجا بود که پای عباس یزدان پناه یزدی به میان آمد که ظاهرا جانش دستمایه مفسدان گردن کلفت این پرونده شد. طبق سندی که به دست آمده بود م. ه. یکی از آقا‌زادگان ایرانی در این قرارداد حق دلالی میلیون‌دلاری دریافت کرد. نکته این است که وقتی در نروژ داشتن حساب‌های مالی استات‌اویل را بررسی می‌کردند، به موضوع رشوه‌هایی که به عباس یزدان پناه پرداخت شده برمی‌خوردند. یزدان پناه واسطه نروژی‌ها با مفسد اصلی جونیور یا همان م. ه. بوده است. از اینجا بحث کرسنت باز می‌شود. یکی از کسانی که ده‌ها بار علیه کرسنت صحبت می‌کرد احمد توکلی نماینده وقت مجلس بود. به نظر احمد توکلی مفاد قرارداد کرسنت جوروی بود که اگر یک نابینا هم از کنار وزارت نفت رد می‌شد می‌فهمید اوضاع تا چه حد تراژیک است. به نظر او فساد در بدنه این قرارداد رخنه کرده و از تمام منافذ آن بیرون زده بود.

در ابتدای قرارداد، شرکت کرسنت به تعهدات خود عمل نکرد. قرار بود آنها به ایران تضمین‌هایی بدهند. ولی منابع خبری نفتی می‌گویند آنها هیچ‌گاه تضمین‌های پیش‌بینی شده را برآورده نکردند. ولی ایران در آن زمان قرارداد را فسخ نکرد. بیژن نامدار زنگنه شیخ‌الوزاری انرژی ایران در آن زمان طبعاً وزیر نفت بود و گویا اصرار داشت مفاد این قرارداد محرمانه باشد. بعدها الحاقیه ششم در سال ۱۳۸۳ به این قرارداد اضافه شد. مطابق یکی از بندها، دیگر ایران نمی‌توانست قرارداد را فسخ کند. شرکت کرسنت امتیازهای جدیدی از ایران گرفت. حق استفاده از این میدان نفتی به طور انحصاری به کرسنت داده شد. مبالغ رشوه به طرف‌های ایرانی و خارجی لو رفت. تصویر چک‌ها به دست مراکز ذی‌صلاح رسید. وقتی محسنی اژه‌ای سخنگوی قوه قضاییه بود اعلام کرد پرونده کرسنت در این قوه تشکیل شده است. «پرونده یک حکم دارد. این حکم قطعی است. دستور رسیدگی فوق‌العاده داده شده است.» بعدها در سال ۱۳۹۵ خبرگزاری فارس نوشت: «با توجه به روند رسیدگی به پرونده کرسنت در محاکم داخلی ایران، عملا نمی‌توان امید چندانی به حکم این دادگاه‌ها به عنوان تنها کورسوی امید باقی‌مانده در رسیدگی به پرونده منازعه

ایران و شرکت کرسنت در داوری بین‌المللی داشت؛ حکمی که می‌توانست روند اثبات وجود فساد در قرارداد کرسنت در دادگاه لاهه را دچار تغییراتی کند. با توجه به شرایط مذکور که به معنای منتفی‌شدن عدم قطعیت محکومیت برخی از مدیران فعلی و سابق شرکت ملی نفت ایران در پرونده کرسنت در آینده نزدیک است، بسیار دور از ذهن است که شرایط برای تجدید نظر در حکم دادگاه لاهه به نفع کشورمان فراهم شود و شانسوی ولون‌دک برای کشورمان در این زمینه ایجاد گردد. در نتیجه، عملا باید ایران را بازنده قطعی داوری بین‌المللی در پرونده کرسنت دانست.» این پیش‌بینی پنج سال پیش تا الان درست از آب درآمده است.

شرکت اماراتی هم به دادگاه بین‌المللی لاهه شکایت کرد. این شرکت درخواست غرامت کرد. ایران اعلام کرد این قرارداد بنا به شیوه‌های قانونی ایران بسته نشده است و در آن اعمال نفوذها و فسادهای گسترده صورت گرفته. همان موقع زنگنه به مجلس معرفی شد تا دوباره وزیر شود. زاکانی آن موقع سخنرانی کرد: نباید دوباره به زنگنه رأی بدهیم. صدای پای مافیای به گوش می‌رسد. اما روحانی به مدافع زنگنه بدل شده بود. حمید جعفر، مالک شرکت

کرسنت ادعا کرد که اگر ایران معتقد است در مفاد قرارداد کرسنت بی‌قانونی صورت گرفته، چرا دوباره زنگنه وزیر شده است؟ زنگنه بر این باور بود که این آدم پررو است و نباید پروتورش کرد. روشن

است حرف‌های زنگنه معنای حقوقی نداشت. این ماجرا ادامه داشت تا داناگاز شرکت مادر کرسنت اعلام کرد: ایران به پرداخت ۶۰۷ میلیون دلار غرامت محکوم شده است. اینجا دیگر بحث پررویی در میان نیست. یک حکم روشن

حقوقی بین‌المللی صادر شده است. منابع خبری می‌گویند امارات در پی آن است تا این پرونده را ادامه دهد و ادعاهای دیگری را در مجامع بین‌المللی مطرح کند تا احکام سنگین‌تری بر ایران تحمیل شود. دادگاه بعدی این پرونده سال آینده به میدان می‌آید و احتمالا حکم بعدی سنگین‌تر باشد. ایران می‌گوید قرارداد را لغو نکرده بلکه اجرای آن را متوقف کرده است. البته وقتی این حرف‌ها به زبان فارسی در اینجا نوشته شود اهمیت زیادی ندارد. ما باید بتوانیم در مجامع بین‌المللی حقانیت خود را ثابت کنیم. سستی و اهمال آنها باعث شده است تا ۱۷ هزار میلیارد تومان جریمه برای ایران درنظر گرفته شود. نماینده‌ها از احکام ۱۰ سال پیش قوه قضاییه راضی نیستند. به نظر آنها احکام صادر شده علیه رشوه‌دهنده‌ها و رشوه‌گیرنده‌ها مطابق حجم فساد آنها نبوده است. حال که حکم اساسی دادگاه بین‌المللی لاهه علیه ایران تأیید شده است باید دید دستگاه‌های نظارتی و امنیتی چگونه وارد میدان می‌شوند و چه خواهند کرد. ایران امروز در یک انقباض اقتصادی قرار دارد و کشور در شرایط مطلوبی نیست. این بار نگاه‌ها به محسنی اژه‌ای است که دیگر نه سخنگوی قوه قضاییه که رئیس این قوه است.

وزارت نفت زنگنه سامان داده شد تجربه مهمی در پرونده‌های بین‌المللی نداشت. آنها می‌گویند وکیلی مثل دکتر توری که در دوره قبل کار کرده بود به مراتب از مخوم علی‌خان پاکستانی ماهرتر و زبده‌تر بوده است. زاکانی می‌گوید: «اسد... نوری از ابتدا در جریان جزئیات پرونده و همچنین «بتانی»‌های صورت گرفته در لاهه قرار داشته و وزارت نفت زنگنه از مدت‌ها پیش درصد برکناری او بوده.»

کسری نوری سخنگوی وزارت نفت دوره زنگنه پاسخ داد: داستان کرسنت آن‌گونه که مطرح می‌شود نیست و آقای زاکانی خودشان باید درباره این پرونده به ملت پاسخگو باشند.

وقتی عرصه به حریف واگذار شد

این دعوای داخلی ارتباطی به ضعف ایران

در دادگاه لاهه ندارد. در آنجا عرصه به حریف

واگذار شد. اکبر ترکان از مدیران برجسته دوره

هاشمی رفسنجانی بر این باور بود که دیوار

کرسنت تاثری با چک است. ولی آیا یک تیم حقوقی

کارگشته نمی‌توانست حق ایران را در این

پرونده زنده کند؟ هنوز حدود ۹ سال تا پایان

قرارداد وقت باقی است. ایران می‌تواند حداقل

جلوی ضررهای بیشتر را بگیرد. نمی‌دانیم هدر

شدن منافع ملی چقدر برای تیم قبلی وزارت

نفت اهمیت داشته است. بدیهی است که

آنان باید مستندات خود

را منتشر کنند و توضیح

بدهند برای استیفای

حق ایران در دادگاه

لاسه. در این چند سال

چه کرده‌اند.

مسعود میرکاظمی

رئیس سازمان برنامه و

بودجه که سابقه وزارت

نفت در دولت دهم دارد

درباره کرسنت می‌گوید:

«قرارداد کرسنت یک

قرارداد ننگین بود که هم

از لحاظ اقتصادی برای ما

ضررها و زیان‌های زیادی به دنبال داشت و

هم از نظر امنیتی می‌توانست موجب تحکیم

ادعاهای مطرح‌شده در مورد جزایر سه‌گانه

ابوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک ایران

شود.»

۲۵۳ نماینده مجلس ایران از قوه قضاییه

خواستند تا با فساد گسترده در کرسنت

برخورد کنند. یعنی بیش از ۸۰ درصد نماینده‌های

مجلس ایران بر این باور هستند که در قرارداد

کرسنت آتش به جان بیت‌المال زده شده

است. نماینده‌ها می‌گویند مسؤولان وقت

نفت ایران از حقانیت کشور دفاع نکرده‌اند و

سستی و اهمال آنها باعث شده است تا ۱۷ هزار

میلیارد تومان جریمه برای ایران درنظر گرفته

شود. نماینده‌ها از احکام ۱۰ سال پیش قوه

قضاییه راضی نیستند. به نظر آنها احکام صادر

شده علیه رشوه‌دهنده‌ها و رشوه‌گیرنده‌ها

مطابق حجم فساد آنها نبوده است. حال که

حکم اساسی دادگاه بین‌المللی لاهه علیه

ایران تأیید شده است باید دید دستگاه‌های

نظارتی و امنیتی چگونه وارد میدان می‌شوند

و چه خواهند کرد. ایران امروز در یک انقباض

اقتصادی قرار دارد و کشور در شرایط مطلوبی

نیست. این بار نگاه‌ها به محسنی اژه‌ای است

که دیگر نه سخنگوی قوه قضاییه که رئیس

این قوه است.